

ugovore. Ta mnenja se tudi niso priobčila strankam in se torej tem ni dalo priložnosti proti uspehom teh mnenj varovati v instančnem potu njihove pravice, dočim so vendar ugotovitve zvedeniškega izvida integrirajoči del ustanovitve dejanskega stanu, in mora torej ostati strankam varovana pravica, da morejo v polnem poznanju teh ugotovitev staviti tiste predloge in pomisleke, ki jih smatrajo za potrebno v varstvo svojih pravic.

Nadaljna bistvena pomankljivost postopanja je v tem, da se v komisijskem zapisniku z dne 26. septembra 1911 izdano stavbno dovoljenje ne nanaša na nikak stavbni načrt in da ne vsebuje tudi nikake pobliznje označbe dovoljene stavbe z navedbo dotičnih dimenzij, tako, da temu dovoljenju nedostaje tisto konkretiranje, ki je neobhodno potrebno tako za ustanovitev pravice prosilca, kakor tudi za varstvo sosedov.

Pri stavbah brez dovoljenja in pri prekoračenju oblastvenih dovoljenj pri stavbah je postopati po predpisu §-ov 83. in 96. stavbnege reda, ako se ne izda naknadno stavbno dovoljenje.

Dr. J. R.

Književna poročila.

Das Recht des Abgeordneten auf Diäten. Von dr. Leonidas Pitamic V Bernatzik-Philippovichevih „Wiener Staatswissenschaftliche Studien“ je izšla razprava kot drugi snopič enajstege zvezka teh publikacij, ki zasluži, da se je obširneje spominjamo.

V zadnjem času moramo z zadovoljstvom povdariti dejstvo, da se število naših znanstvenih delavcev na polju javnega prava prav lepo množi. Opozarjamo le na dela dr. Žolgerja, dr. Žižeka, dr. Vošnjaka i. dr. Tem se je pridružil sedaj tudi naš rojak dr. Pitamic, sedaj c. kr. vladni koncipist v Postojni, z delom, ki je njegov prvenec, ki pa kaže o resnem znanstvenem stremljenju ter obširnih predštudijah pisateljevih.

Pitamic obdeluje vprašanje dijetnega prava raz historično dogmatično in pravno-primerjalno stališče. Najprvo poda kratek obris določil, ki so veljala glede dijet v stanovski državi ter loči tu kontinent in Angleško, to pa zategadelj, ker se je na Angleškem že v tej dobi razvilo zelo diferencirano dijetno pravo in ker so tamošnje institucije na tem polju merodajne za razvoj in pojmovanje gotovih modernih tvorb dijetnega prava.

Potem govori knjiga o dijetnem pravu v moderni državi, razpravlja o razlikah med modernimi in stanovskimi dijetami in popisuje različne sestave dijetnega prava; tu razlikuje predvsem sestav dnevnin ali dijet v ožjem pomenu in pavšalni sestav, poleg teh glavnih pa še mešani sestav, ki je nastal iz kombinacije prvih dveh sestavov. Na te tri sestave se dado predpisi

o dietah v vseh parlamentarnih državah opirati. Pisatelj si izbere v daljni razpravi kot primer sestava dnevnik avstrijsko poslansko zbornico, kot primer pavšalnega sestava francosko poslansko zbornico, dočim mu velja za primer mešanega sestava nemški državni zbor.

Nato preide razprava v dogmatiko dietnega prava, ki jo na zgoraj omenjenih primerih jasno, pregledno in koncizno izpeljuje. Podrobnosti navajati, ni v namenu tega poročila, lahko pa trdimo, da so glavna vprašanja dietnega prava v tej razpravi precizno in temeljito obdelana ne samo raz teoretsko, ampak tudi raz praktično stališče.

V dodatku podaja avtor pravne vire in predpise o dietah. Tu še-le vidimo, kako velik trud tiči v tem, le 160 strani obsegajočem delu. Z minuciozno natančnostjo so zbrani dietni predpisi vseh parlamentarnih držav celega sveta, poleg Kranjske in Bosne najdemo Alzacijo in kanton Bern, pa tudi Finsko, Japonsko, Mehiko, Turško in južnoafrikansko unijo. Literatura, ki jo navaja pisatelj, je na polju dietnega prava zelo pičila; monografično to vprašanje sploh ni bilo dosti nikjer obdelano, ker Milnerjeve študije „Zur Diätenfrage“, ki je izšla l. 1874, pač ne moremo več upoštevati. Zato pa je Pitamičevo delo tem zaslužnejše, ker je prvi oral to ledino ter črpajoč direktno iz prvotnih pravnih virov, spisal monografijo, ki po svojih jasnih in konciznih izvajanjih ter po pregledni sestavi na mah informira ne-le znanstvenika, ampak tudi praktično delujočega politika in parlamentarca o celi obširni tvarini. V tem zadnjem pogledu knjigo toplo priporočamo političnim organizacijam in parlamentarnim zastopom naših dežel.

Dr. R. pl. A.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. maja 1913.

— (Osebnosti vesti.) Imenovani so: za višje dež. sodnega svetnika deželno sod. svetnik v Trstu Rihard Pavlin v Trstu na mestu; za dež. sod. svetnika okrajni sodnik in sod. predst. Fran Wazacz v Radgoni na mestu; za okrajnega sodnika in sod. predstojnika sodnik dr. Viktor Pavliček v Brežicah za Šoštanj; za sodnike avskultantje: Fran Ulaga za deželno sodišče v Trstu; Albin Radikon za Pulo; Ciril Lusner za okrožje viš. dež. sod. v Trstu; Ivan Rajčič za Pulo; Karel Benič za dež. sod. v Trstu; Filip Černe za Komen; dr. Ivan Gironcoli pl. Steinbrunn za Buje; Jožef Oblak za Volosko-Opatijo; za avskultanta viš. dež. sod. v Gradcu pravni praktikant Karel Sluga; za državnega pravdnika namestnika sodnik Jožef Zorzi v Kanalu za Gorico. — Premeščeni so: okrajni sodnik okrožja viš. dež. sodišča v Trstu dr. Karel Krauseneck k dež. sodišču v Trstu; sodnik dr. Julij Wallner iz Radgone v Beljak; državnega pravdnika namestnik v Gorici dr. Anton Marinaz v Trst. — Službi se je odpovedal: notar Primož pl. Formacher v Mauternu. Umrl je: sodnik Rudolf Abram v Trstu.